

ΑΠΟΦΑΣΗ 3125/2014 (Αριθμός καταθέσεως αιτήσεως 22990/2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ

από τη Δικαστή Ευστρατία Πατσάκογλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίσθηκε με κλήρωση, σύμφωνα με το νόμο, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 21 Ιανουαρίου 2014, για να δικάσει την αίτηση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) ....., κατοίκου ....., ...ο χιλιόμετρο επαρχιακής οδού ..... και 2) ....., κατοίκου ....., οι οποίοι παραστάθηκαν μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Ιωάννη Τσιρίκα, (ΑΜ ΔΣΘ 10278).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ:

1) ..... και 2) ....., κατοίκων ....., οι οποίοι παραστάθηκαν μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Στυλιανής Ευθυμιάδου (ΑΜ ΔΣ Σερρών 270).

Οι αιτούντες, με τη με αριθμό καταθέσεως 22990/2013 αίτησή τους, που ορίστηκε να δικαστεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζήτησαν τα αναφερόμενα σ' αυτήν.

ΚΑΤΑ

τη συζήτηση της αιτήσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 1 Ν 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», οι πνευματικοί δημιουργοί με τη δημιουργία του έργου αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα το δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού με αυτό (ηθικό δικαίωμα). Ως έργο κατά το άρθρο 2 νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενο ή χωρίς, τα θεατρικά έργα με μουσική ή χωρίς κλπ. Το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού περιλαμβάνει, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ίδιου νόμου, μεταξύ άλλων την εξουσία να επιτρέπει ή να απαγορεύει την εγγραφή και αναπαραγωγή του έργου με κάθε μέσο, όπως μηχανικό, φωτοχημικό ή ηλεκτρονικό μέσο, ενώ το ηθικό δικαίωμα, κατά το άρθρο 4 του νόμου, παρέχει στο δημιουργό ιδίως την εξουσία της αποφάσεως για τον χρόνο, τόπο και τρόπο κατά τους οποίους το έργο θα γίνει προσιτό στο κοινό και της αναγνωρίσεως της πατρότητάς του πάνω στο έργο και ειδικότερα τη μνεία να απαιτεί τη μνεία του ονόματός του στα αντίτυπα του έργου και σε κάθε δημόσια χρήση του ή αντίθετα να διατηρεί την ανωνυμία του. Περαιτέρω, στο άρθρο 7 του νόμου δίδεται ο ορισμός των έργων συνεργασίας, ως τέτοια δε θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί με την άμεση σύμπραξη δύο ή περισσότερων δημιουργών,

οι οποίοι είναι οι αρχικοί συνδικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου και εάν δεν συμφωνήθηκε αλλιώς, το δικαίωμα ανήκει κατ' ίσα μέρη στους συνδημιουργούς. Συλλογικά έργα θεωρούνται όσα έχουν δημιουργηθεί με τις αυτοτελείς συμβολές περισσότερων δημιουργών, κάτω από την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό ενός φυσικού προσώπου, το οποίο είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του συλλογικού έργου, ενώ οι δημιουργοί των επιμέρους συμβολών είναι αρχικοί δικαιούχοι του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί των συμβολών τους, εφόσον αυτές, είναι δεκτικές χωριστής εκμετάλλευσης.

Όταν ένα έργο είναι σύνθετο, απαρτιζόμενο από τμήματα που έχουν δημιουργηθεί χωριστά, οι δημιουργοί των τμημάτων αυτών είναι αρχικοί συνδικαιούχοι των δικαιωμάτων επί του σύνθετου έργου και αποκλειστικοί αρχικοί δικαιούχοι των δικαιωμάτων του τμήματος, που δημιούργησε ο καθένας, εφόσον αυτό είναι δεκτικό χωριστής εκμεταλλεύσεως. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι επί των συλλογικών έργων η δημιουργική συμβολή, που ο νόμος περιγράφει ως πνευματική διεύθυνση και συντονισμό έγκειται στην επιλογή, κατάταξη και γενικότερα διάρθρωση του υλικού, η οποία καθιστά το συλλογικό έργο ποιοτικά διαφορετικό από το άθροισμα των μερών του. Πρωτογενής δικαιούχος των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο συλλογικό έργο είναι το πρόσωπο που διευθύνει τις προσωπικές συμβολές των άλλων δημιουργών, οι οποίοι διατηρούν το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στη δική τους συμβολή, εφόσον αυτή είναι δεκτική χωριστής εκμεταλλεύσεως (ΑΠ 1146/2009 δημοσιευμένη στη ΝΟΜΟΣ). Κατά το άρθρο 65 του ίδιου νόμου σε κάθε περίπτωση προσβολής ή επαπειλούμενης προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει κατά περίπτωση την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψη της στο μέλλον.

Η άρση της προσβολής μπορεί να περιλαμβάνει κατ' αίτηση του ενάγοντος ενδεικτικά: α) την απόσυρση από το εμπόριο των εμπορευμάτων που κρίθηκε ότι προσβάλλουν δικαίωμα του παρόντος νόμου και, εφόσον απαιτείται, των υλικών που κυρίως χρησίμευσαν στη δημιουργία ή την κατασκευή των εν λόγω εμπορευμάτων, β) την οριστική απομάκρυνση αυτών από το εμπόριο ή γ) την καταστροφή αυτών. Περαιτέρω, όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί, να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος. Το δικαστήριο καταδικάζοντας σε παράλειψη πράξεως απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή τριακοσίων χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου δραχμών υπέρ του δημιουργού ή του δικαιούχου συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενου στα άρθρα 46 έως 48 και 51 του νόμου καθώς και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Το ίδιο ισχύει και όταν η καταδίκη γίνεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, κατά τα λοιπά δε ισχύει το άρθρο 947 του ΚΠολΔ. Περαιτέρω κατά το άρθρο 64 παρ 3 του νόμου, το δικαστήριο μπορεί να λαμβάνει κατά του καθ' ου ασφαλιστικά μέτρα, με σκοπό να προληφθεί κάθε επικείμενη προσβολή δικαιωμάτων του νόμου ή να απαγορευθεί προσωρινά η συνέχιση της προσβολής, εφόσον απαιτείται, με την απειλή καταβολής χρηματικής ποινής κατ' άρθρο 947 ΚΠολΔ, για κάθε προσβολή ή συνέχιση των προσβολών των εν λόγω δικαιωμάτων. Για τη διαπίστωση της παραβάσεως του διαταχθέντος ασφαλιστικού μέτρου ή της συναφούς διατάξεως του άρθρου 691 παρ. 2 ΚΠολΔ, εφαρμόζεται η διαδικασία των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ. Το δικαστήριο μπορεί να εξαρτηθεί, τη συνέχιση της εν λόγω προσβολής από την παροχή εγγυήσεως με σκοπό να διασφαλισθεί η αποζημίωση του δικαιούχου.

Τέλος κατά το άρθρο 66 Γ του ως άνω νόμου, που προστέθηκε με το άρθρ. 2 παρ. 7 Ν. 3524/2007 (εναρμόνιση προς τις Οδηγίες 2001/84/ΕΚ και 2004/48/ΕΚ) αποφάσεις αστικών ή ποινικών δικαστηρίων που αφορούν σε δικαιώματα του νόμου μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενάγοντος και με δαπάνες του παραβάτη, να διατάσσουν τα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με την απόφαση, συμπεριλαμβανομένης της αναρτήσεως της αποφάσεως, καθώς και της πλήρους ή μερικής δημοσιεύσεως της στα μέσα μαζικής ενημερώσεως ή στο διαδίκτυο. Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι πτυχιούχοι του Τμήματος Εφαρμογών Πληροφορικής στη Διοίκηση και στην Οικονομία του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Δυτικής Μακεδονίας, παράρτημα Γρεβενών.

Ότι προκειμένου να λάβουν το πτυχίο τους, όφειλαν να εκπονήσουν διπλωματική εργασία, υπό την επίβλεψη καθηγητή. Ότι εκπόνησαν την εργασία τους με τίτλο "Η πορεία του συνολικού Δημοσίου Χρέους από το 2008-2011. Μελέτη περίπτωσης για τις χώρες ΗΠΑ, Ελλάδα και Αγγλία", με παρότρυνση και επίβλεψη του πρώτου των καθ' ων η αίτηση, επιστημονικού συνεργάτη του ως άνω τμήματος και διδάσκοντος σε αυτό. Ότι ο δεύτερος των καθ' ων είναι πρόσωπο άγνωστο σε αυτούς και έχει την ιδιότητα του αναπληρωτή καθηγητή στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας, παράρτημα Σερρών. Ότι η εργασία τους παρουσιάστηκε στις 28-11-2012, ενώπιον επιτροπής και έλαβαν το βαθμό άριστα. Ότι από το Μάρτιο του 2013 πρότειναν στον πρώτο των καθ' ων να δημοσιεύσουν την εργασία τους ή αποσπάσματα αυτής σε επιστημονικά περιοδικά, με συναφές αντικείμενο, αλλά ο πρώτος των καθ' ων τους απάντησε ότι δεν μπορούσε να δημοσιευθεί με τη μορφή αυτή και ότι έπρεπε να πραγματοποιήσουν ορισμένες βελτιώσεις. Ότι την 1-8-2013 διαπίστωσαν ότι δημοσιεύτηκαν σε δύο αγγλόφωνα επιστημονικά περιοδικά ηλεκτρονικής εκδόσεως, ακριβή αποσπάσματα της εργασίας τους, όπου φερόταν ως συγγραφείς οι καθ' ων, χωρίς οποιαδήποτε μνεία των ονομάτων των ιδίων.

Ότι με την ως άνω συμπεριφορά των καθ' ων η αίτηση προσβλήθηκε το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας τους στο έργο, το οποίο παρουσιάζει πρωτοτυπία και στατιστική μοναδικότητα, ώστε να διαφοροποιείται από άλλα έργα. Ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, διότι τα περιοδικά αυτά είναι διαθέσιμα σε πολλούς χρήστες του διαδικτύου, που θεωρούν ως δημιουργούς τους καθ' ων, ενώ υπάρχει κίνδυνος νέας δημοσιεύσεως της εργασίας από τους καθ' ων. Με το ιστορικό αυτό ζητούν: α) να αναγνωριστεί το απόλυτο και αποκλειστικό τους δικαίωμα επί της διπλωματικής τους εργασίας, β) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προβούν σε νέες δημοσιεύσεις στα ίδια περιοδικά, στα επόμενα τεύχη, όπου θα αναφέρουν ότι εκ παραδρομής δεν αναφέρθηκαν τα ονόματα τους στα τεύχη Φεβρουαρίου και Μαρτίου 2013 και εκ παραδρομής αναφέρθηκε το όνομα του δευτέρου των καθ' ων, αναγνωρίζοντας ότι οι ίδιοι είναι δημιουργοί των δημοσιευμένων αποσπασμάτων, τα οποία συνέγραψαν υπό την επίβλεψη του πρώτου των καθ' ων, διαφορετικά να υποχρεωθούν οι καθ' ων να αναφέρουν σε επόμενο τεύχος των περιοδικών ότι συνεργάτες στη συγγραφή του έργου υπήρξαν και οι ίδιοι, γ) να υποχρεωθούν να δημοσιεύσουν το διατακτικό της αποφάσεως στο επόμενο τεύχος των ανωτέρω περιοδικών, δ) να παραλείπουν στο μέλλον κάθε αντιγραφή ή αναδημοσίευση αποσπασμάτων ή περικοπών από την εργασία τους, ε) να επιδικαστεί σε έκαστο από αυτούς το ποσό των 5.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής τους βλάβης, στ) να απειληθεί σε βάρος τους χρηματική ποινή ύψους 1.500 ευρώ και προσωπική κράτηση δύο μηνών για κάθε παράβαση της αποφάσεως και ζ) να καταδικαστούν στα δικαστικά τους έξοδα. Η αίτηση αρμοδίως φέρεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 22, 682, 683, 686 επ ΚΠολΔ).

Η αίτηση κατά το μέρος με το οποίο ζητείται η αναγνώριση του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας των αιτούντων στο έργο είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη, διότι το αίτημα αυτό αποτελεί αντικείμενο οριστικής δικαστικής προστασίας και όχι λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Επίσης τα υπό στοιχεία β` και γ` αιτήματα περί δημοσίευσης των ονομάτων των αιτούντων ως συγγραφέων στα επιστημονικά περιοδικά και περί δημοσίευσης της αποφάσεως είναι απορριπτέα ως μη νόμιμα, διότι αυτά μπορούν να διαταχθούν μόνο στα πλαίσια της οριστικής δικαστικής προστασίας και όχι με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ Κατρά Σύστημα Ασφαλιστικών Μέτρων, Αναγκαστικής Εκτέλεσης, Διαταγής Πληρωμής και Απόδοσης έκδοση 2010 σελ 486). Τέλος το αίτημα επιδικάσεως ποσού 5.000 ευρώ σε έκαστο αιτούντα ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, διότι η αξίωση αυτή δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεως κατά το άρθρο 728 παρ 1 ΚΠολΔ. Η αίτηση, ως προς τα υπόλοιπα αιτήματα είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ 1, 3 παρ 1, 4 παρ 1, 7 παρ 1, 64 παρ 3, 65. και αρ. 66 του Ν. 2121/1993, 176, 947 ΚΠολΔ.

Επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να εξεταστεί κατ` ουσίαν. Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων ..... και ....., που εξετάστηκαν στο ακροατήριο με επιμέλεια των αιτούντων και των καθ` ων αντίστοιχα και όλων των εγγράφων που προσκόμισαν νομίμως οι διάδικοι στο ακροατήριο και εντός της προθεσμίας που τους χορηγήθηκε, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι αιτούντες ήταν σπουδαστές του Τμήματος Εφαρμογών Πληροφορικής στη Διοίκηση και Οικονομία του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (ΤΕΙ) Δυτικής Μακεδονίας, παράρτημα Γρεβενών, όπου εισήχθησαν το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008 και αποφοίτησαν τα έτη 2012 και 2013 αντίστοιχα. Ο πρώτος των καθ` ων είναι επιστημονικός συνεργάτης του ως άνω ΤΕΙ και υπήρξε καθηγητής των αιτούντων, στους οποίους δίδαξε κάποια μαθήματα.

Ο δεύτερος των καθ` ων είναι αναπληρωτής καθηγητής στο ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας και δεν συνδέεται με οποιαδήποτε σχέση με τους αιτούντες ή με το ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας, αλλά συνεργάζεται με τον πρώτο των καθ` ων επιστημονικά. Προκειμένου οι αιτούντες να λάβουν το πτυχίο τους όφειλαν να εκπονήσουν πτυχιακή εργασία, υπό την επίβλεψη κάποιου καθηγητή. Το Φεβρουάριο του έτους 2012 ορίστηκε ως επιβλέπων καθηγητής της πτυχιακής εργασίας των αιτούντων ο πρώτος των καθ` ων και οι αιτούντες εκπόνησαν την εργασία τους με τίτλο «Η πορεία του συνολικού Δημοσίου χρέους από το 2008-2011. Μελέτη περίπτωσης για τις χώρες Η.Π.Α., Ελλάδα και Αγγλία». Η εργασία αυτή, που είχε έκταση 262 σελίδων μαζί με τη βιβλιογραφία, εκπονήθηκε υπό την επίβλεψη του πρώτου των καθ` ων, ο οποίος καθοδηγούσε τους αιτούντες και αντάλλασε επιστημονικές απόψεις μαζί τους σχετικά με το αντικείμενο της εργασίας και το περιεχόμενο της, όπως άλλωστε ορίζεται στον Κανονισμό Σπουδών του ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας, παράρτημα Γρεβενών.

Η εργασία παρουσιάστηκε δημοσίως στις 28-11-2012, ενώπιον τριμελούς επιτροπής αξιολογήσεως, μέλος της οποίας υπήρξε και ο πρώτος των καθ` ων, βαθμολογήθηκε με άριστα και εν συνεχεία οι αιτούντες έλαβαν το πτυχίο τους. Μάλιστα η εργασία αυτή τυπώθηκε σε έντυπη μορφή, με το έμβλημα του ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας, και στο εξώφυλλο της αναφέρονται ως εισηγητές οι αιτούντες και ως επιβλέπων καθηγητής ο πρώτος των καθ` ων η αίτηση. Με την αναγραφή των ονομάτων των αιτούντων στον υλικό φορέα του έργου, ενεργοποιήθηκε το από το άρθρο 10 του Ν. 2121/1993 προβλεπόμενο τεκμήριο, με αποτέλεσμα οι αιτούντες να τεκμαίρονται πνευματικοί δημιουργοί του έργου αυτού συνεργασίας, που δημιουργήθηκε από

κοινού από τους ίδιους, ενώ ο ρόλος του πρώτου των καθ' ων περιορίστηκε στην καθοδήγηση τους εν γένει γιό τον τρόπο έρευνας και συγγραφής, χωρίς να φθάνει στο σημείο να τελεί το έργο υπό την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό του πρώτου των καθ' ων. Μετά την αποφοίτησή τους οι αιτούντες αναζήτησαν τη δυνατότητα δημοσιεύσεως της εργασίας τους ή τμήματος αυτής σε σχετικά επιστημονικά περιοδικά και ξενόγλωσσα, διότι, τους ενδιέφερε η συνέχιση των σπουδών τους στο εξωτερικό. Για το λόγο αυτό η πρώτη αιτούσα απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον πρώτο των καθ' ων στις 9-3-2013, με το οποίο εξέφραζε την άποψή της ότι το θέμα της πτυχιακής εργασίας, έχει μεγάλη απήχηση στους οικονομικούς και κοινωνικούς κλάδους και ρωτούσε εάν θα μπορούσε αυτό να εξελιχθεί και να γίνει κάποια δημοσίευση, σε κάποιο έντυπο, ζητώντας του να προγραμματίσει μία συνάντηση, για να συζητήσουν το ζήτημα αυτό.

Ο πρώτος των καθ' ων της απάντησε στις 10-3-2013 ομοίως με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, στο οποίο ανέφερε ότι η εργασία ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, αλλά για να πάρει μορφή δημοσιεύσεως πρέπει να δουλευτεί αρκετά και να χρησιμοποιηθούν, εργαλεία μεθοδολογίας, οικονομικής αναλύσεως και οικονομετρία, τουλάχιστον για τα χρηματοοικονομικά τμήματα της εργασίας, διότι τα υπόλοιπα είναι θεωρητικά και περιγραφικά και δεν θεωρούσε ότι με τη μορφή αυτή θα είχαν κάποια αποδοχή από περιοδικό, συνέστησε δε, για να μην πάει χαμένος ο κόπος τους, να συνεχίσουν με τις επιπτώσεις και τις συγκρίσεις με κάποιες εκτιμήσεις των αριθμοδεικτών για το μέλλον, στηριζόμενοι στην οικονομετρία. Την 1-8-2013 οι αιτούντες διαπίστωσαν τυχαίως ότι στα επιστημονικά περιοδικά ηλεκτρονικής εκδόσεως με τίτλους «.....» και «.....» υπήρχαν δημοσιευμένα δύο άρθρα στην αγγλική γλώσσα, με αναφερόμενους συγγραφείς τους καθ' ων η αίτηση. Ειδικότερα στο τεύχος Φεβρουαρίου 2013 του πρώτου περιοδικού στις σελίδες 50-55, δημοσιεύτηκε άρθρο με τίτλο «An economic analysis of measures against the financial dept crisis on Greek economy», το οποίο αποτελούσε αυτούσια μεταφορά αποσπάσματος της πτυχιακής τους εργασίας και ειδικότερα των σελίδων 142 και 157 έως 165, καθώς και μέρος της χρησιμοποιηθείσας από αυτούς βιβλιογραφίας, που περιλαμβάνονταν στις σελίδες 254 έως 259 της πτυχιακής εργασίας. Στο τεύχος Μαρτίου 2013 του δεύτερου περιοδικού και στις σελίδες 117 έως 125 δημοσιεύτηκε άρθρο με τίτλο «Comparing of financial Ratios: A case study on United States, Great Britain, Greece due financial crisis», το οποίο αποτελούσε αυτούσια μεταφορά αποσπάσματος της πτυχιακής τους εργασίας και ειδικότερα των σελίδων 233 έως 246 και μέρος της χρησιμοποιηθείσας από αυτούς βιβλιογραφίας, που περιλαμβάνονταν στις σελίδες 254 έως 259 της πτυχιακής εργασίας. Και στα δύο άρθρα συγγραφείς εμφανίζονταν οι καθ' ων η αίτηση και δεν υπήρχε οποιαδήποτε μνεία στο όνομα των αιτούντων ή στην εργασία τους.

Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι τα άρθρα αποτελούν προϊόν δικής τους εργασίας, διότι αυτοί τα επιμελήθηκαν, τα μορφοποίησαν κατάλληλα, συμμορφούμενοι με τις σχετικές προδιαγραφές, ώστε να γίνουν αποδεκτά από επιστημονικά περιοδικά διεθνούς κύρους, ενώ ο δεύτερος συνέβαλε καθοριστικά στην επιχειρησιακή απόδοση των οικονομικών όρων και τη βελτιστοποίηση της συνολικής μεταφράσεως στην αγγλική γλώσσα. Όπως προκύπτει από την αντιπαραβολή των άρθρων στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, με τα σχετικά αποσπάσματα της πτυχιακής εργασίας των αιτούντων αυτά αποτελούν αυτούσια απόδοση των αντίστοιχων σελίδων της πτυχιακής εργασίας, χωρίς οποιαδήποτε διαφοροποίηση στο περιεχόμενο του κειμένου, στη δομή του, στην παρουσίαση των αριθμητικών και λοιπών δεδομένων, στους τίτλους των επιμέρους ενοτήτων κλπ. Με τον ανωτέρω τρόπο οι καθ' ων προσέβαλαν το περιουσιακό και

ηθικό δικαίωμα των αιτούντων στο έργο τους, αφού το παρουσίασαν δημόσια σε ηλεκτρονικά μέσα, χωρίς την άδεια των αιτούντων και χωρίς την αναγνώριση της πατρότητας του, ως προερχόμενο από τους αιτούντες. Οι καθ' ων η αίτηση ισχυρίζονται ότι η πτυχιακή εργασία δεν αποτελεί έργο πνευματικής ιδιοκτησίας, διότι περιέχει πίνακες, αριθμητικά δεδομένα, αριθμοδείκτες, οι οποίοι υποδείχθηκαν από τον πρώτο των καθ' ων, μαζί με τις αντίστοιχες πηγές τους και τα στοιχεία αυτά είναι ελεύθερα στο διαδίκτυο σε σχετικούς ιστότοπους και σε άρθρα εφημερίδων.

Είναι μιν γεγονός ότι κατά το άρθρο 2 Ν. 2121/1993 δεν αποτελούν αντικείμενο προστασίας από τις διατάξεις του νόμου, μεταξύ άλλων, επίσημα νομοθετικά ή δικαστικά κείμενα, εκφράσεις λαϊκής παραδόσεως, ειδήσεις και απλά γεγονότα ή στοιχεία. Ειδικότερα οι ειδήσεις ή τα στοιχεία δεν προστατεύονται διότι δεν έχουν την προϋπόθεση της πρωτοτυπίας (βλ Δ. Καλλινίκου Πνευματική ιδιοκτησία και συγγενικά δικαιώματα σελ 38 επ.). Ωστόσο όταν τα στοιχεία αυτά επιλέγονται και διευθετούνται με συγκεκριμένο τρόπο, ώστε το περιεχόμενό τους να εμφανίζει πρωτοτυπία, θεωρούνται προστατευόμενο έργο. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της πτυχιακής, εργασίας (και το όμοιο περιεχόμενο των δύο δημοσιευμένων άρθρων) αυτή δεν αρκείται στην παράθεση συγκεκριμένων νομοθετικών στοιχείων ή αριθμοδεικτών ή ποσοτικών δεδομένων, αλλά τα στοιχεία αυτά συνοδεύονται από κείμενο, δηλαδή εισαγωγή, σχολιασμό των στοιχείων που παρατιθενται και συμπέρασμα, ενώ τα στοιχεία οργανώνονται και παρουσιάζονται με συγκεκριμένο τρόπο, ώστε να παρουσιάζουν αλληλουχία και συγκεκριμένη δομή. Επίσης, οι καθ' ων ισχυρίζονται, ότι η πτυχιακή εργασία δεν παρουσιάζει κάποια πρωτοτυπία, αφού αντίστοιχα κείμενα έχουν δημοσιευθεί στο διαδίκτυο και στις εφημερίδες. Ωστόσο η ενέργεια τους να προβούν στη δημοσίευση αποσπασμάτων της εργασίας σε έγκριτα επιστημονικά περιοδικά και η αποδοχή των περιοδικών να δημοσιεύσουν τα άρθρα αυτά, διαψεύδει τους ισχυρισμούς τους, αφού εάν η εργασία δεν παρουσίαζε πρωτοτυπία και μοναδικότητα, αλλά ήταν μια απλή φοιτητική εργασία χωρίς αξία, όπως επιχειρούν να την παρουσιάσουν, ούτε οι ίδιοι θα προέβαιναν στη δημοσίευσή της, ούτε τα περιοδικά θα τη δημοσίευαν.

Συνεπώς η πτυχιακή εργασία αποτελεί έργο, απορριπτόμενου του αντιθέτου ισχυρισμού των καθ' ων. Τέλος οι καθ' ων ισχυρίζονται ότι η αξίωση των αιτούντων ασκείται καταχρηστικώς, διότι μετά τη δημοσίευση των άρθρων, αυτοί προέβησαν στην άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, χωρίς να τους ενημερώσουν και να επιχειρήσουν να διευθετήσουν συμβιβαστικός τη διαφορά. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι δεν υπήρχε τέτοια υποχρέωση των αιτούντων. Άλλωστε, όπως κατέθεσε η μάρτυρας που εξετάστηκε με επιμέλεια των αιτούντων, οι καθ' ων, όταν πληροφορήθηκαν την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως, τηλεφωνούσαν στους αιτούντες και απειλούσαν με υποβολή μηνύσεων για συκοφαντική δυσφήμιση. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι ο δεύτερος των καθ' ων δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με την συγγραφή του κειμένου στην ελληνική γλώσσα, αλλά προέβη απλώς στη μετάφραση- απόδοση του στην αγγλική γλώσσα, ώστε να γίνει ορθή χρήση των οικονομικών όρων. Ωστόσο εμφανίζεται στα δύο προαναφερόμενα άρθρα ως ένας και των δύο συγγραφέων αυτών. Ενόψει της συζητήσεως της υπό κρίση αιτήσεως ο πρώτος των καθ' ων απέστειλε μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στα επιστημονικά περιοδικά, όπου ανέφερε ότι εκ παραδρομής δεν ανέφερε ως συγγραφείς των άρθρων και τους δύο αιτούντες, ωστόσο στα μηνύματα αυτά εξακολουθεί να υποβαθμίζεται ο ρόλος των αιτούντων στην συγγραφή των κειμένων και να εμφανίζεται ισότιμος ο ρόλος του δευτέρου των καθ' ων η αίτηση. Από την ως άνω συμπεριφορά των καθ' ων η αίτηση, που θεωρούν (ος δικό τους πόνημα τη πτυχιακή εργασία των αιτούντων, πιθανολογείται ότι υφίσταται

κίνδυνος να προβούν αυτοί και στο μέλλον σε δημοσίευση της πτυχιακής εργασίας των αιτούντων ή αποσπασμάτων αυτής σε επιστημονικά περιοδικά έντυπης ή ηλεκτρονικής μορφής, ή να τη χρησιμοποιήσουν για την επιστημονική τους ανέλιξη, χωρίς τη συναίνεση ή έγκριση των αιτούντων και χωρίς αναφορά των ονομάτων τους ως κυρίως συγγραφέων του έργου, με τον ρόλο του πρώτου των καθ' ων να περιορίζεται σε αυτόν του επιβλέποντος καθηγητή και του δευτέρου των καθ' ων σε αυτόν του μεταφραστή. Ενόψει των ανωτέρω, η αίτηση, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να υποχρεωθούν οι καθ' ων να παραλείπουν στο μέλλον κάθε αντιγραφή ή δημοσίευση αποσπασμάτων της πτυχιακής εργασίας, με απειλή χρηματικής ποινής ύψους 1.000 ευρώ και προσωπικής κρατήσεως δύο μηνών σε βάρος εκάστου, για κάθε παράβαση της αποφάσεως.

Τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των καθ' ων η αίτηση, λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ

εν μέρα την αίτηση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων να παραλείπουν στο μέλλον κάθε αντιγραφή ή δημοσίευση αποσπασμάτων της πτυχιακής εργασίας των αιτούντων με τίτλο "Η πορεία του συνολικού Δημοσίου χρέους από το 2008 -2011. Μελέτη περίπτωσης για τις χώρες Η.Π.Α., Ελλάδα και Αγγλία" χωρίς την εκ των προτέρων συναίνεση των τελευταίων και χωρίς τη μνεία των ονομάτων τους ως συγγραφέων.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος εκάστου των καθ' ων η αίτηση χρηματική ποινή ύψους χιλίων (1.000) ευρώ και προσωπική κράτηση δύο μηνών, για κάθε παράβαση της αποφάσεως

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' ων η αίτηση στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, ύψους διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ,

αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη ....., στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση την 17/2/2014, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, παρουσία και της Γραμματέως .....

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ